

PROGRAM ZAJĘĆ CZYTELNICZYCH Z ELEMENTAMI BIBLIOTERAPII

Z KSIĄŻKĄ W ŚWIAT WARTOŚCI

OPRACOWAŁA: HANNA BLOCH

PUBLICZNA BIBLIOTEKA PEDAGOGICZNA W WOLSZTYNIE

WSTĘP

Książka w rękach dziecka jest jak zabawka. Kontakt z nią rozpoczyna się od najmłodszych lat. Wczesne osvajanie malucha ze światem pisma zaczyna się najczęściej w rodzinie, która jest jego naturalnym i jedynym najczęściej środowiskiem. Rodzice wprowadzając książkę w życie dziecka mogą bardzo dużo uczynić dla jego rozwoju intelektualnego i emocjonalnego, dla jego przyszłej drogi życiowej, uzyskać pomoc w wychowaniu, wzmocnić więzy rodzinne, rozwiązywać stojące przed dzieckiem konkretne problemy, rozładowywać napięcia, uspokajać, mobilizować jego siły psychiczne.

Cały proces wychowawczy stara się wykształcić nawyki umożliwiające życie w społeczeństwie, korzystania z takiego stanu rzeczy i ograniczenia jego złych stron oraz współpracy, by zarówno innym jak i nam przyniosła możliwie największą korzyść.

Większość wartości wiąże się bezpośrednio z życiem w społeczeństwie. Dorośli muszą pokazać dziecku, co według nas jest „dobre” a co „złe”, jak powinniśmy się zachować w danej sytuacji. Przekazywanie wartości powinno się zacząć od najmłodszych lat. Nie możemy jednak innym narzucać naszej skali wartości, ale przekazywać je wszystkie, aby dzieci zostały wychowane w równowadze.

Program czytelniczy z elementami biblioterapeutycznymi powstał z myślą o dzieciach w wieku 6-9 lat.

Tematem zajęć będzie przybliżenie dzieciom wartości społecznych, jakimi powinny kierować się w życiu, takimi jak: szacunek, odpowiedzialność, tolerancja, przyjaźń, hojność, odwaga, szczerłość. Zajęcia mają ułatwić dzieciom pokonywanie trudności, własnych lęków,

radzenia sobie z nieśmiałością i agresją innych, poznać prawdziwych przyjaciół, okazywać hojność i szacunek innym.

W programie wykorzystałam teksty Małgorzaty Musierowicz „Znajomi z zerówki”, opowiadanie „Drewniana miska i „Nowe szaty cesarza” Hansa Christiana Andersena.” W: Wartości w życiu społecznym. Jak uczyć dzieci: szacunku, tolerancji, wytrwałości...?” Zajęcia oparte było na prezentacji multimedialnej czytanego tekstu.

ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Program przeznaczony jest dla dzieci klas I-III szkoły podstawowej. Zajęcia będą się odbywały raz w tygodniu. Czas zajęć od 30-45 min.

CELE PROGRAMU

- Ukazanie dzieciom znaczenia wartości w życiu człowieka
- Rozwijanie umiejętności rozpoznawania i nazywania wartości moralnych
- Dokonywanie właściwego postępowania w grupie
- Przeciwdziałanie zachowaniom agresywnym
- Nabycie umiejętności radzenia sobie trudnych sytuacjach życiowych

METODY I FORMY PRACY

- Głośne czytanie przez prowadzącego tekstu
- Rozmowa o przeczytanym tekście
- Burza mózgów
- Prezentacja multimedialna
- Zabawy plastyczne
- Zabawy integrujące grupę
- Drama

TEMATYKA ZAJĘĆ

1. Odwaga: „Boję się” M. Musierowicz
2. Szczerłość: „Nowe szaty cesarza” H. Ch. Andersen” W: Wartości w życiu społecznym. Jak uczyć dzieci: szacunku, tolerancji, wytrwałości...?
3. Hojność: „Kredki” M. Musierowicz
4. Szacunek: „Drewniana miska” ” W: Wartości w życiu społecznym. Jak uczyć dzieci: szacunku, tolerancji, wytrwałości...?
5. Przyjaźń: „Co mam” M. Musierowicz
6. Odpowiedzialność; „Rybka” M. Musierowicz
7. Tolerancja: „Kurczak” M. Musierowicz

SCENARIUSZ ZAJĘĆ I

TEMAT: RAZEM JESTEŚMY ODWAŻNI

Cele:

- kształtowanie umiejętności panowania nad emocjami
- współpraca z koleżankami w grupie
- budowanie pozytywnej samooceny
- pokonywanie własnego lęku

Metody i techniki: czytanie tekstu przez nauczycielkę, pokaz multimedialny, pogadanka, zabawa integrująca grupę, zabawa plastyczna

Środki i materiały: tekst opowiadania "Boję się" M. Musierowicz, ekran, rzutnik, kartki papieru, kredki, ilustracje palącego się domu, topienie się w wodzie, spotkanie dziecka z psem, strażaka, policjanta, malarz, lekarz, rolnik

Przebieg zajęć:

Przywitanie się : Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

Panorama Uczuć: Dzieci dzielą się na dwa zespoły, w zależności od tego jaki kolor cukierka wylosowały. Przedstawiciel grupy losuje karteczkę z wypisanym uczuciem lęk, gniew, strach, miłość, miłość. Zadaniem każdego zespołu jest przedstawienie tej scenki

Część główna zajęć

1. Rozmowa na temat czego się najczęściej boimy. Kończenie zdań „Boję się ....”(czego, kiedy).
2. Słuchanie czytanego tekstu opowiadania (prezentacja multimedialna)
3. Rozmowa z dziećmi, o bohaterach, które się bały kolegi
  - czego bała się Ania (wszystkiego)
  - z kim nie chciały się bawić dzieci na podwórku (Darkiem)
  - jak miał na imię kolega, który przeciwstawił się Darkowi (Andrzej)
  - kto pokazał swoją odwagę i pokazał dzieciom, że razem niczego i nikogo się nie boją (Ania, Kuba i pozostałe dzieci)
4. Pokazanie dzieciom ilustracji z sytuacjami lęku i strachu (topienie się w wodzie, ucieczka z płonącego domu, spotkanie z dużym psem). Stwierdzenie: Człowiek odważny ma więcej siły i szans na osiągnięcie celu
5. Pokolorowanie ilustracji przedstawiającej zawody, które uważają za odważne (strażak, policjant, lekarz, murarz, rolnik)

Zakończenie zajęć

Czy zajęcia Ci się podobały? Wybierz słoneczko z radosną lub smutną miną

SCENARIUSZ ZAJĘĆ II

TEMAT: WARTO BYĆ SZCZERYM

Cele:

- kształtowanie umiejętności wyrażania naszych myśli
- uświadomienie dzieciom czym jest prawdomówność i kłamstwo

Metody i techniki: czytanie tekstu przez nauczycielkę, pogadanka, zabawa integrująca grupę

Środki i materiały: tekst opowiadania „Nowe szaty cesarza” H. Ch. Andersena, rzutnik, ekran

Przebieg zajęć:

Przywitanie się

Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

"Moje prawe miejsce jest wolne zapraszam ...". Dzieci stoją w miejscu, blisko siebie. Tylko w jednym miejscu krąg jest przerwany. Osoba, która ma wolne miejsce z prawej strony

rozpoczyna zabawę. Mówiąc: Moje prawe miejsce jest puste, zapraszam Janka jako koguta. Osoba zaproszona musi jak najszybciej zająć wolne miejsce, naśladowując głos zwierzęcia. Teraz rozpoczyna zabawę ta osoba, która ma prawą stronę wolną.

Część główna zajęć

1. Rozmowa na temat kogo uważamy za uczciwego, z czym kojarzy Ci się to słowo
2. Słuchanie czytanego tekstu opowiadania
3. Rozmowa z dziećmi:
  - co lubił nosić cesarz (kosztowne stroje)
  - jak wyglądały stroje szyte przez oszustów (mogli je zobaczyć tylko mądrzy ludzie)
  - dlaczego okłamywano cesarza, że ma piękne szaty (nie chcieli być uznani za głupich)
  - od kogo król dowiedział się, że jest nagi (małe dziecko)
  - co zrobił cesarz, gdy dowiedział się, że został oszukany (chciał ukarać krawców)
4. Zabawa „prawda czy kłamstwo”. Dzieci odpowiadają na pytania Prawda-tak, kłamstwo-nie
  - Niebo jest zielone?
  - Trawa jest czarna?
  - Widzimy przez oczy?
  - Sól jest słodka?
  - Cytryna jest kwaśna?
5. Dopóki się nie udowodni, że jest inaczej, powinniśmy założyć, że:
  - znak drogowy pokazuje nam właściwą drogę
  - nasze pieniądze są prawdziwe
  - tabliczki z nazwami ulic, po których chodzimy są autentyczne
  - informacje przekazywane przez nauczycieli i dorosłych dzieciom są zgodne z prawdą
6. Wspólne stwierdzenie, że nie warto kłamać i należy być uczciwym. Życie w kłamstwie jest niemożliwe i tej postawy uczymy się przez całe życie

Zakończenie zajęć

Czy zajęcia Ci się podobały? Pokaż minę radosną lub smutną

SCENARIUSZ ZAJĘĆ III

TEMAT: BADŹMY HOJNI A NIE SAMOLUBNI

Cele:

- kształtowanie empatii i wrażliwości
- uświadomienie dzieciom czym jest zazdrość i egoizm

Metody i techniki: czytanie tekstu przez nauczycielkę, pokaz multimedialny, pogadanka, zabawa integrująca grupę, zabawa plastyczna

Środki i materiały: tekst opowiadania „Kredki” M. Musierowicz, papier, kredki, rzutnik, ekran

Przebieg zajęć:

Przywitanie się

Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

"Mam czerwone serduszko ..."

Dzieci siadają na podłodze w kręgu. Jeden z uczestników trzyma w ręku przedmiot i mówi: Mam czerwone serduszko, na imię mam Ola, przekazuję je Tobie. Zadaniem kolejnej osoby jest powiedzenie co mam w ręce, od kogo dostała serduszko i jak ma na imię

Część główna zajęć

1. Rozmowa na temat kogo uważamy za samolubnego, z czym kojarzy Ci się to słowo
2. Słuchanie czytanego tekstu opowiadania, prezentacja multimedialna
3. Rozmowa z dziećmi:
  - kto się przechwalał w klasie (Paulinka)
  - co otrzymała Paulina na urodziny od babci (kredki)
  - kogo nie lubiła dziewczynka (Jarka)
  - z kim Jarek rysował jesień na konkurs (Wioletka)
  - kto wygrał konkurs (Jarek i Wioletka)
  - co to znaczy, że warto być hojnym (poświęcać czas, swoje przyjemności dla innych)
4. Wykonanie ilustracji do opowiadania
5. Wspólne stwierdzenie, że bycie hojnym oznacza rozdzielanie gestów (serdeczne pozdrowienie, przyjazna pomoc), słów (szczerza pochwała, spokojne napomnienie, optymistyczne napomnienie, ciszę (uważne słuchanie, współdzielony ból, zaproszenie do przebywania w ciszy), dzielenie się swoimi przedmiotami. Człowiek hojny to taki, który pomaga innym, nie oczekując niczego w zamian i przebacza, nie żywiąc do nikogo urazy. Lepiej jest dawać siebie niż dawać.
6. Czy zajęcia czy Ci się podobały? Narysuj słoneczko lub chmurkę

SCENARIUSZ ZAJĘĆ IV

TEMAT: SZACUNEK WOBEC DRUGIEJ OSOBY

Cele:

- kształtowanie empatii i wrażliwości wobec drugiej osoby
- przypomnienie zwrotów grzecznościowych
- wzmacnianie szacunku do siebie i innych

Metody i techniki: czytanie tekstu przez nauczycielkę, pogadanka, zabawa integrująca grupę, drama, pokaz multimedialny, drama

Środki i materiały: tekst opowiadania „Drewniana miska” W: Wartości w życiu społecznym. Jak uczyć dzieci: szacunku, tolerancji, wytrwałości...?, rzutnik, ekran, 5 proporczyków z napisami

Przebieg zajęć:

Przywitanie się

Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

„Radość i smutek”

Dzieci siedzą w kręgu. Każde dziecko odpowiada na pytanie prowadzącego, co czyni Cię szczęśliwym? (jeżdżę kolejką, jestem u babci na wakacjach, bawię się z koleżanką), nie

rozpoczynają rozmowy na ten temat. Potem nauczyciel zadaje pytanie, a co czyni Cię smutnym? (rodzice wyjeżdżają, nie mogą jeść lodów).

Część główna zajęć

1. Zabawa: Podejmowanie decyzji w grupie

Dzieci muszą sobie wyobrazić, że są pasażerami statku udającego się z misją odkrycia nieznanego miejsca na naszej planecie. Z powodu przeciążenia jedna osoba nie będzie mogła wejść na pokład. Dzieci muszą zdecydować, kto to będzie. Na początku trzeba przypomnieć pasażerom statku, że muszą odnosić się z szacunkiem do siebie nawzajem i wszystkich wysłuchać.

- wybieramy osobę, która poprowadzi dyskusję
- pasażerowie indywidualnie lub w parach wymyślają swoje zawody. Każda osoba wyjaśnia, dlaczego przyda się podczas wyprawy i przedstawia wszystkie swoje argumenty
- grupa uzgadnia, jak ocenić przydatność różnych zawodów
- zespół decyduje, w jaki sposób przeprowadzi głosowanie i wybierze osobę, która wykonuje zawód najmniej potrzebny w czasie wyprawy.
Osoba ta nie weźmie udziału w wyprawie

2. Słuchanie czytanego tekstu opowiadania

- dlaczego dziadkowi trzęsły się ręce (bo ciężko pracował, był stary)
- czy podobało się Wam postępowanie zięcia na początku (nie)
- co strugał chłopiec? (drewnianą miskę dla ojca, jak będzie stary i będą mu się trzęsły ręce)
- kto był mądrzejszy ojciec czy syn
- dlaczego dziadek podczas jedzenia czuł się źle?(bo wiedział, że coś rozleje, stłucze i zdenerwuje tym zięcia)

1. Czym jest szacunek? To dostrzeganie drugiego człowieka, jego prywatności, intymności, gustów

4. Zabawa plastyczna – przygotowujemy wcześniej podwójne proporczyki z napisami:

I. „Proszę nie hałasować. Źle się czuję.”

II. „Proszę o spokój. Śpię.”

III. „Proszę o ciszę. Uczę się”.

IV. „Boli mnie głowa. Chcę odpocząć.”

V. „Kąpię się. Proszę nie wchodzić.”

Dzieci dzielimy na 5 grup i każda wykonuje rysunek do jednego napisu. Rysunki Zostawiamy przypięte w klasie na gazetce

1. Czy zajęcia czy Ci się podobały? Pokaż minę uśmiechniętą lub smutną

SCENARIUSZ ZAJĘĆ V

TEMAT: PRAWDZIWYCH PRZYJACIÓŁ POZNAJEMY W BIEDZIE

Cele:

- nawiązywanie kontaktów koleżeńskich
- uświadomienie dzieciom kto to jest przyjaciel, a kto kolega
- ukazanie miłości najbliższym
- pokazanie wzorców do naśladowania

Metody i techniki: czytanie tekstu przez nauczycielkę, pokaz multimedialny, pogadanka, zabawa integrująca grupę, zabawa plastyczna, burza mózgów

Środki i materiały: tekst opowiadania „Co mam” M. Musierowicz, papier, kredki, rzutnik, ekran

Przebieg zajęć:

Przywitanie się

Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

Jedziemy na wycieczkę

Wszyscy siadają w kole. Dzieci mają za zadanie zabrać wszystkich swoich przyjaciół do niewidzialnego autobusu.

Pierwsza osoba mówi: „Jadę na wycieczkę z Emilią”. Następne dziecko musi powtórzyć

to imię i dodać kolejne, na przykład: „Jadę na wycieczkę z Emilią i Kubą”. Każdy musi zapamiętać wszystkie imiona. Osoba, której to się nie uda daje fant.

Część główna zajęć

1. Pogadanka na temat kogo uważamy za przyjaciela, z czym kojarzy Ci się to słowo.
- Czy masz przyjaciół?

- Dlaczego się przyjaźnicie?
  - Co o nich wiesz?
  - Co ostatnio dla nich zrobiłeś?
2. Słuchanie czytanego tekstu opowiadania, prezentacja multimedialna
  3. Rozmowa z dziećmi:
    - kto chciał mieć przyjaciela (Andrzej)
    - co się stało gdy Andrzej się przewrócił (Grzesiek podał mu rękę)
    - kto został przyjacielem Andrzeja (Grzesiu)
  4. Rozmowa z dziećmi o przyjaźni (wzajemność, bezinteresowność, wzajemne zaufanie, chęć przebywania razem, życzliwość, wolność, pragnienie szczęścia i dobra przyjaciela)
  5. Wykonanie portretu swojego przyjaciela
  6. Zabawa „Uliczka przyjaźni”

Dzieci tworzą dwa, stojące naprzeciwko siebie rzędy. Od jednego końca tak powstałej uliczki biegną przez nią po kolei wszystkie dzieci i ustawiają się ponownie na początku. Do osoby przechodzącej między rzędami, wszyscy się uśmiechają. Kiedy ktoś zatrzyma się przed dzieckiem, z którym się pokłócił musi mu powiedzieć – jestem Twoim przyjacielem, lubię w Tobie to, że masz dobry humor, pobawisz się ze mną na przerwie? Jeżeli ktoś nie potrafi powiedzieć odpowiednich słów, zabiera kolegę za rękę.
  7. Stwierdzenie: Przyjaciół to jak gdyby drugi ja, Dobry przyjaciel to skarb, najlepszym sposobem na posiadanie przyjaciół jest bycie przyjacielem
  7. Czy zajęcia Ci się podobały? Podnieś dwie ręce, jeśli Tak, jedną jeśli Nie

SCENARIUSZ ZAJĘĆ VI

TEMAT: BĄDŹ ODPOWIEDZIALNY ZA SWOJE POSTĘPOWANIE

Cele:

- kształtowanie poczucia odpowiedzialności za swoje postępowanie
- pokazanie wzorców do naśladowania
- uświadomienie dzieciom czym jest dotrzymywanie obietnic

Metody i techniki: czytanie tekstu przez nauczycielkę, pokaz multimedialny, pogadanka, zabawa integrująca grupę, burza mózgów

Środki i materiały: tekst opowiadania „Rybka” M. Musierowicz, rzutnik, ekran, kredki, rysunki zawodów

Przebieg zajęć:

Przywitanie się

Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

„Skojarzenia”

Uczestnicy zabawy tworzą koło. Jedna osoba mówi jakieś słowo np. "noc". Następna osoba mówi wyraz, który jej się kojarzy z tym wyrazem np. "księżyc", kolejna osoba słowo, które kojarzy jej się z ostatnio usłyszonym, np. "kosmos", itd. W zabawie można ustalić, że używamy tylko np. rzeczowników czy przymiotników. Dodatkowo można ustalić limit czasu. Dla tych uczestników zabawy, którzy nie użyli odpowiedniej formy (np. rzeczownika), przekroczyli czas do namysłu można wprowadzić fanty (które trzeba będzie "wykupić" po zakończonej zabawie). Zabawa ta jest wesoła (tym bardziej, że niektórzy uczestnicy zabawy miewają niesamowite skojarzenia), ożywia i pobudza uwagę.

Część główna zajęć

1. Pogadanka z czym kojarzy Ci się słowo odpowiedzialny
Słuchanie czytanego tekstu opowiadania, prezentacja multimedialna
2. Rozmowa z dziećmi:
  - dlaczego Rybka był niegrzeczny? (robił to co mu zabraniano)
  - czy postąpił odpowiedzialnie wychodząc z domu (nie, nie powinien sam wychodzić)
  - jak go ukarali rodzice i babcia? (zachowywali się tak samo jak Rybka)
  - dlaczego się to nie podobało chłopcu? (zobaczył, że zachowują się niegrzecznie tak jak on)

3. Burza mózgów: Dzieci wypowiadają się jak powinno i nie powinno się zachować w domu i szkole (posprzątać pokój, dbać o zwierzątka w domu, pomagać rodzeństwu (należy zachować ciszę na lekcjach, przychodzić punktualnie do szkoły, odrabiać zadania domowe)
Podsumowując: człowiek odpowiedzialny to ten, który odpowiada za swoje czyny i obowiązki.
Co mówią odpowiedzialni: Tak, ja to zrobiłem. Zrobiłem to najlepiej jak umiałem.
Przykro mi, że sprawiłem Ci tyle kłopotu. Przepraszam, wybacz mi.
4. Zabawa plastyczna: Pokoloruj odpowiedzialne według Ciebie zawody (lekarz, sędzia, mechanik, strażak, policjant)
5. Czy zajęcia Ci się podobały? Wrzuć do pudełka słońeczko, jak się zajęcia podobały lub chmurkę, jak się zajęcia nie podobały

SCENARIUSZ ZAJĘĆ VII

TEMAT: TOLERANCJA, CZYLI AKCEPTOWAĆ KAŻDEGO

Cele:

- kształtowanie wiary we własne możliwości
- akceptacja siebie i innych
- **Metody i techniki:** czytanie tekstu przez nauczycielkę, pokaz multimedialny, pogadanka, zabawa integrująca grupę, burza mózgów

Środki i materiały: tekst opowiadania „Kurczak” M. Musierowicz, rzutnik, ekran

Przebieg zajęć:

Przywitanie się

Wszyscy siadają w grupie na dywanie

Zabawa integrująca grupę

„Taki sam i inny”

Dzieci siedzą w kole i po kolei otrzymują polecenia:

- dotknij każdego kto ma długie włosy
- dotknij każdego kto ma na nogach czarne buty
- dotnij każdego kto ma okulary na nosie
- dotknij każdego kto nosi białą bluzkę

Dzieci dostrzegają, że wszyscy mają coś wspólnego

Część główna zajęć

1. Rozmowa na temat jacy jesteśmy – różnice i podobieństwa w wyglądzie zewnętrznym (ustalenie kto nosi okulary, kto jest wysoki, a kto niski, kto ma piegi itp.)
2. Słuchanie czytanego tekstu opowiadania, prezentacja multimedialna
3. Rozmowa z dziećmi:
  - dlaczego chłopca nazywano kurczakiem? (był chudy, najmniejszy w klasie)
  - jak chłopcy przezywali Baśkę (zezoł, bo nosiła okulary)
  - o czym myślał chłopiec w nocy? (że mu wszyscy dokuczają)
  - co napisał chłopiec na ścianie koło łóżka (nikt nie jest lepszy od nikogo)
  - dlaczego Baśka była obrażona na chłopca (bo ją wczoraj popchnął)
  - co powiedział chłopiec Baśce na przeprosiny (że ją będzie bronił, choć był najniższy w klasie)

- jak go ukarali rodzice i babcia? (zachowywali się tak samo jak Rybka)
- dlaczego się to nie podobało chłopcu? (zobaczył, że zachowują się niegrzecznie tak jak on)

4. Burza mózgów: Dzieci wypowiadają się kto to jest tolerancyjny

- próbuje zrozumieć tych, którzy według niego się mylą
- zbliża się do myślących inaczej
- znajduje przyjemność w różnorodności
- szuka prawdy u innych
- lubi pytać

Podsumowując: Tolerancyjny człowiek wybacza, rozumie innych, lubi pytać, szuka prawdy u innych, akceptuje każdego człowieka

5. Zabawa „W kręgu” powiedz coś miłego o osobie z prawej stronie

6. Czy zajęcia Ci się podobały? Uśmiechnij się jeśli Tak, zrób smutną minę jeśli Nie

BIBLIOGRAFIA:

1. Blanco L., Carbonell S., Wartości w życiu rodziny. Kielce 2003.
2. Blanco L., Carbonell S., Wartości w życiu rodziny: ponad 100 zabaw rozwijających wrażliwość na wartości ogólnoludzkie. Kielce 2003.
3. Borecka I., Biblioterapia w szkole. Legnica 1998.
4. Borecka I., Co czytać, aby łatwiej radzić sobie w życiu, czyli wprowadzenie do biblioterapii. Wrocław 1998.
5. Borecka I., Z motylem w tle: o baśni w biblioterapii i terapii pedagogicznej. Wałbrzych 2004.
6. Jakubowicz-Bryx A., Edukacja czytelnicza wyzwaniem współczesnej pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Bydgoszcz 2011.
7. Konopnicka I., Edukacja czytelnicza dzieci w młodszym wieku szkolnym. Opole 2013.
8. Korus B., Program edukacji czytelniczej i medialnej przeznaczony dla klas I-III. Nauczanie Początkowe 2005/2006 nr 3 s. 12-15
9. Kowalczyk D., Górską B., Program edukacji czytelniczej i medialnej dla klas I-III. Biblioteka w Szkole 2004 nr 4 s. 12-15
10. Koźmińska I., Olszewska E., Wychowanie przez czytanie. Warszawa 2011.
11. Molicka M., Bajki terapeutyczne dla dzieci. Poznań 2011.
12. Musierowicz M., Znajomi z zerówki. Warszawa 1994.
13. Esteve P.,P., Wartości w życiu społecznym: jak uczyć dzieci szacunku, tolerancji, wytrwałości...? Kielce 2006.
14. Wójtowicz M., Scenariusze zajęć biblioterapeutycznych nie tylko dla uczniów z dysleksją. Gdańsk 2010